

нито пък съвсем селско, като дори се гордееше, че произхожда от най-чист и древен местен род; те живееха в една тъмна къща, на дъното на двор, заграден с високи зидове като затвор; и всички в семейството, високият, застарял баща, братята, сестрите, една от които бе много красива с редки небесносини очи, бяха студени хора, с някаква почти трагична суровост. С твърде оскъдни парични средства, те трябваше да правят жертви, когато стана нужда да се изпрати момчето да учи в Калияри. Ала Джонмарио, студентът, даваше добри надежди. През време на последната ваканция, докато се приготвяше да замине, посещенията му зачестиха. Всяка вечер той търсеше Андрея, макар да знаеше, че приятелят му го нямаше в къщи, като диреше всякакъв повод да се забавя с момичетата. Неговите разговори ги интересуваха; освен това той им носеше новините из градчето, клюките, историйките за разни невинни любовни увлечения между студенти и местни момичета: Козима, а най-вече Енца го слушаха прехласнати. Енца бе вече почти госпожица, малко странна, понякога мълчалива, понякога обхваната от дръзка, истерична веселост. Не мина много време, когато всички забелязаха, че двамата ги свързва любов; те намериха начин да се виждат тайно, а съпротивата на нейното семейство, което се надяваше на една по-скорошна и по-солидна женитба, засили тяхната страст. Това бе истинска страст, подхранвана от почти необуздания нрав на двамата младежи. Джоанмарио се залови да учи с корва упоритост и само за две години взе всичките си изпити в лицей, като се записа после в Юридическия факултет. Но учението, лишенията, засегнатата гордост от непрестанната враждебност на Енциното семейство, го правеха мрачен и нервен. Понякога очите му бяха изпъстрени с червени жилки, гласът му ставаше остър, думите горчиви.

Дойдоха тъжни дни и за семейството на Козима: Андрея не вървеше добре; казваха, че имал вече дете от някакво хубаво, ала протичко момиче и че играел на комар с разпътните си другари. Напразно господин Антонио се мъчеше да го вкара в правия път: пращаше го да надзирава въглищарската работа в планината, да се грижи за полските имоти. Андрея